

Прѣсти кърши сивъ сокола храни,
Сжлзи рони сивъ сокола пои,
И ми дѣма Гюро добаръ юнакъ :

„Ой-та тебе пиле соколово!
Не та 'рана голямъ до порастешъ,
Но та 'рана дома да та прата ;
Тà да видешъ мой-те дворове,
Запустели, со пелинъ обрасли.“

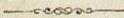
Отговаря пиле соколово :

„Снощи минахъ край твои-те двори,
На сретъ двори едно сухо дрѣво,
На дрѣво-то до три кукавици.

Първа кука ми е онѣмяла,
Втора кука ми е присипнала,
Третья кука и ми погледва.“

Отговаря Гюро добаръ юнакъ :

„Де-то кука, тà е онѣмяла,
Тая ми е мой-та стара майка,
Де-то кука ми е присипнала,
Тя ми е моя-та мила сестра,
Де-то кука и ми погледва,
То ми е мое-то прѣво либе.“

107.

Будинска Рада.

Отъ Панагюрище.

Мари Радо , бяла Радо !
Царъ царува въ Цариграда,
Бяла Рада въ Буденъ града.
Биха Турци, биха Гърци,
Биха млади Ъничаре,
Не можаха да разбиятъ
Нови града Буденова,
Дур' не доде Татаръ паша,
Татаръ паша сосъ Татари.
Двашъ обиде, тришъ удари ;
Твари ми са разлюляха,
Ключелки са потрошиха,

И порти са отвориха,
Тà е влязалъ Татаръ паша.
Тамъ е нашалъ бяла Рада,
Дека яде циро ѳгне
И пие си ру'йно вино
Съ Петра Бана, мила брата,
И Ивана побратима.
Петра Бана погубиха ;
А Ивана посякоха,
Бяла Рада поробиха.
Вързаха ѳ бяло лице
Бяло лице съ бяла вѣла,